

farelse, der gaaer igjen her, at enhver Placat eller Forordning, der er udgivet for 1849, for Grundloven, skulde være en Lov, der kun kunde forandres ved Lov. Det ærede Udvalg siger nemlig, at for Tiden ere Bestemmelserne om de Forordninger, der opstilles ved Examen, fastsatte ved en Lov, men det er ikke rigtigt. De ere fastsatte ved Placat af 11te April 1837, men denne Placat er en kongelig Resolution, der er bekendtgjort ved Cancelliplacat; men det er, som sagt, ingenlunde Tilfældet, at alle kongelige Placater eller Forordninger, der ere udkomne for Grundloven, skulde være Love og kun kunne forandres ved Lov. Det er nemlig klart, hvad jeg tidligere ved andre Leiligheder har tilladt mig at fremhæve, at Kongen var før Grundloven ikke blot den øverste Lovgivningsmagt, men ogsaa Spidsen for Administrationen, Regjeringsmagten. Det er altsaa klart, at Noget af det, der udgik fra Kongen, var Lovgivningsværk, Noget af det derimod en Anvendelse af hans Myndighed som Øverste for Administrationen. Naar man derfor nu om en enkelt Bestemmelse, givet for Grundloven, vilde spørge: Er den en Lov eller en administrativ Bestemmelse, saa vil man i nogle Tilfælde have en Veiledning, naar det er Bestemmelser, der have været forelagte Stænderne, thi saa vil man i Almindelighed erkjende dem for Love. Det er nu ikke Tilfældet med denne. Men forsaavidt det er Bestemmelser, der ikke have været forelagte for Stænderne, har man ikke Andet at gaae efter end de Grundsætninger, som man i det Hele følger ved at afgjøre, hvorvidt Noget hører under Lovgivningsmagten eller under Administrationen. Spørge vi da, om dette Anliggende her er et, der naturligt i sin Detail hører under Lovgivningsmagten eller under Administrationen, er det Noget, der omtrent hører til det Faste i vor Retsforfatning, at alle Bestemmelser om Forordningerne ved Examen, i hvilke Sag der skal examine-res; endmere hvilke Forordninger man stiller i de enkelte Sag, det er Administrationens Sag, det ordnes ikke ad Lovgivningsvei. Jeg skal ikke gjennemgaae Rækken af den Masse af Bestemmelser, der findes om denne Sag, det vilde trætte ærede Medlemmer, men De

kunne ogsaa selv gjøre det ved blot at tage Registeret over Lovsamlingen for sig, De ville da finde, at der siden 1849 er med Hensyn til saa godt som enhver Examen givet omordnende Bestemmelser, som aldrig ere blevne givne ved Lov, men altid ved administrativ Bestemmelse. Vi have en Bestemmelse fra 1850 angaaende, hvad man kalder Studenterexamen, fra samme Aar angaaende Examen philosophicum, af 1851 angaaende den statsvidenskabelige Examen, samme Aar angaaende den lægevidenskabelige Examen og endelig Bestemmelsen om et særlig juridisk Examen for dem, der tidligere have underkæstet sig Prøve i Slesvigsk Ret. Alle disse Forhold ere blevne ordnede ved Administrationens Bestemmelser; der er Sagen, der er falden paa, at det skulde skee ved Lov, og, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Steen) nylig fremhævede, da vi havde Loven om den almindelige Skolelærerexamen for os, strøg man her i Thinget de Bestemmelser, som Forslagsstilleren der havde indsat, om Detaillen af de Forordninger, der skulde stilles. Dette vil være ærede Medlemmer i frisk Erindring. Altsaa Bestemmelsen om, hvilke Forordninger der skal stilles ved Examen, er ifølge vor almindelige Retsforfatning Gjenstand for Administrationens Afgjørelse. Og spørger man, om der her skulde være noget ganske Særegt, der skulde tale for, at man nødvendigviis maatte have Bestemmelserne derom givne ved Lov, og at det ikke skulde kunne tages administrativt, saa vil dette vistnok saare langtfra være Tilfældet. Det er urimeligt at antage, at Styrmandsexamen fremfor alle andre Examina skulde være noget saa Helligt, at man ikke skulde kunne overlade det til Administrationen, og at man paa dette Gebeet mere end paa alle andre skulde frygte nogen administrativ Vilkaarlighed med Hensyn til de Forordninger, der opstilles. Og naar det blev fremhævet af den ærede Ordfører, at da der ved Lov var foreskrevet som Betingelse for at kunne udøve Sønering deels som Styrmand, deels som Skipper, at man havde underkæstet sig denne Examen, saa burde ogsaa de Forordninger, som man krævede, være bestemte ved Lov, saa er det en Slutning, der aabenbart ikke holder Stik. Der er sande-